

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ประวัติความเป็นมา

เนื่องจากพื้นที่ตำบลบัวลาย

ในแต่ละหมู่บ้านจะมีสระน้ำประจำหมู่บ้านอยู่และมีพืชน้ำขึ้นจำนวนมาก พืชที่ขึ้นมาก คือ บัว ซึ่งเป็นพืชประดับและเป็นอาหาร ตำบลบัวลาย ได้แยกออกจากตำบลบัวใหญ่ เพื่อเป็นเกียรติแก่ตำบลเดิม และยืนยันว่ามีพืชที่สำคัญ คือ บัว จึงตั้งชื่อตำบลว่า “ ตำบลบัวลาย ”

1.2 ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา ได้ยกฐานะจากสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย โดยการประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 ซึ่งประกาศดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม 113 ตอน 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 30 มีนาคม 2539

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ตั้งอยู่เลขที่ 51 หมู่ที่ 5 บ้านหนองแสง ตำบลบัวลาย อำเภอบัวลาย จังหวัดนครราชสีมา อยู่ห่างจากอำเภอบัวลาย ทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร ถนนสายหนองแวง - บัวใหญ่

1.3 พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีเนื้อที่ 48.0 ตารางกิโลเมตร หรือ 29,999.46 ไร่

1.4 อาณาเขต

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีเขตพื้นที่ติดต่อโดยสังเขปโดยตั้งอยู่ทางทิศเหนือ จังหวัดนครราชสีมา

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เขตอำเภอฟล จังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขต อบต.สามเมือง อำเภอสีดา

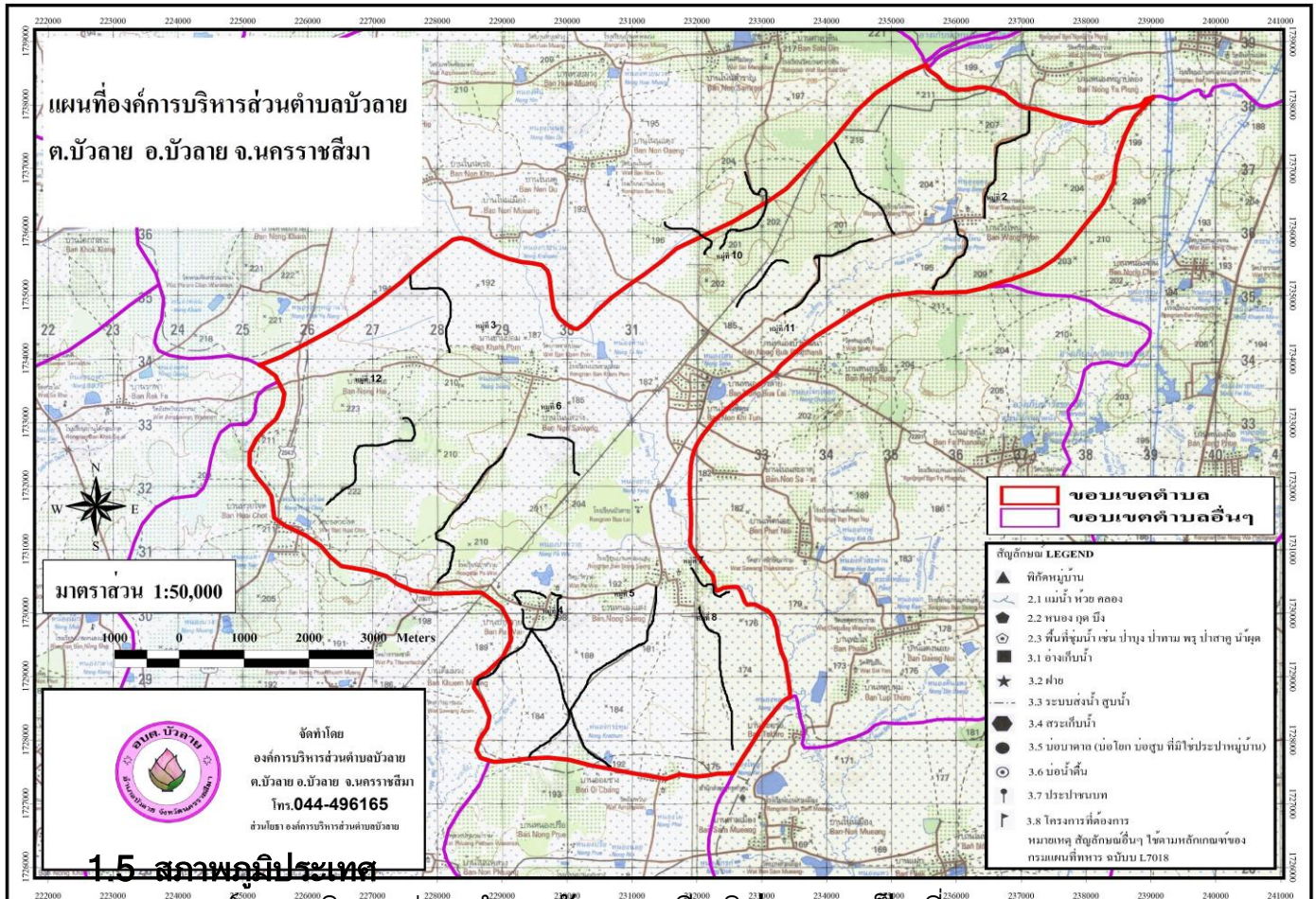
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เขต อบต.เมืองพะไล อำเภอบัวลาย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เขต อบต.โนนจาน อบต.บัวใหญ่

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2561-2565)

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง โดยทั่วไปแบบภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีป่าไม้เพญจพรรณบ้าง เล็กน้อยและโปร่งตามหัวไร่ ปลายนา เหมาะแก่การไร่ ทำการเกษตรกรรม ควบคู่กับการเลี้ยงสัตว์

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือน พฤษภาคมท้องฟ้าโปร่งใสอากาศร้อนหรือร้อนจัด

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือน ตุลาคม มีฝนตกน้อยและทิ้งช่วงคราวละนานๆ

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวและ แห้งมาก

2. ประชากร

จำนวนหมู่บ้าน 11 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ผู้ปกครอง		ตำแหน่ง
2	บ้านวังโพธิ์	นายสัมพันธ์	นามหมวด	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านขามป้อม	นายไชยา	ข้าผา	กำนัน
4	บ้านป่าหวาย	นายคำผล	ชาวคิมบง	ผู้ใหญ่บ้าน
5	บ้านหนองแสง	นายเทิดชัย	แสนแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านโนนสว่าง	นายคมสันต์	นาดี	ผู้ใหญ่บ้าน
7	บ้านแสงสว่าง	นายเด่นชัย	เลิศไธสง	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านดอนหัน	นายอโนทัย	ชาติไธสง	ผู้ใหญ่บ้าน
10	บ้านหนองห่าน	นายทองแดง	ยาวสูงเนิน	ผู้ใหญ่บ้าน
11	บ้านหนองบัวพัฒนา	นายถาวร	พันธ์ทอง	ผู้ใหญ่บ้าน
12	บ้านหนองไฮ	นายบุญถิ่น	เที่ยงธรรม	ผู้ใหญ่บ้าน
13	บ้านโนนสวรรค์	นายมนูล	ภุมล	ผู้ใหญ่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.บัวลาย ได้มีบางส่วน จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 10 บ้านหนองห่าน

หมู่ที่ 11 บ้านหนองบัวพัฒนา

ท้องถิ่นอื่นในเขตตำบลบัวลาย

จำนวนเทศบาล 1 แห่ง คือเทศบาลตำบลหนองบัวลาย

3.1 จำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
2	บ้านวังโพธิ์	156	379	344	723
3	บ้านขามป้อม	193	298	329	627
4	บ้านป่าหวาย	249	480	510	990
5	บ้านหนองแสง	155	268	266	534
6	บ้านโนนสว่าง	58	94	95	189
7	บ้านแสงสว่าง	141	255	268	523
8	บ้านดอนหัน	65	128	133	261
10	บ้านหนองห่าน	85	139	139	278
11	บ้านหนองบัวพัฒนา	72	97	101	198
12	บ้านหนองไฮ	44	80	80	160
13	บ้านโนนสวรรค์	137	306	284	590
	ทะเบียนบ้านกลาง	1	198	181	379
รวม		1,356	2,722	2,730	5,452

3. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สพฐ.	กรมสามัญฯ	กรมอาชีวฯ	อื่นๆ	รวม
ระดับก่อนประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	5	-	-	-	5
2)จำนวนห้องเรียน	-	7	-	-	-	7
3)จำนวนนักเรียน	-	150	-	-	-	150
4)จำนวนครู	-	7	-	-	-	7
อาจารย์						
ระดับประถมศึกษา	-	4	-	-	-	4
1)จำนวนโรงเรียน	-	24	-	-	-	24
2)จำนวนห้องเรียน	-	281	-	-	-	281
3)จำนวนนักเรียน	-	27	-	-	-	27
4)จำนวนครู						
อาจารย์	-	-	-	-	1	1
ระดับมัธยมศึกษา	-	-	-	-	15	15
1)จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	457	457
2)จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	28	28
3)จำนวนนักเรียน						
4)จำนวนครู						
อาจารย์						

4.2 สาธารณสุข

มีสถานอนามัยตำบลบัวลาย(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)

จำนวน 1 แห่ง

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สพฐ.	กรมสามัญฯ	กรมอาชีวฯ	อื่นๆ	รวม
ระดับก่อนประถมศึกษา						
1)จำนวนโรงเรียน	-	5	-	-	-	5
2)จำนวนห้องเรียน	-	7	-	-	-	7
3)จำนวนนักเรียน	-	150	-	-	-	150
4)จำนวนครู	-	7	-	-	-	7
อาจารย์						
ระดับประถมศึกษา	-	4	-	-	-	4
1)จำนวนโรงเรียน	-	24	-	-	-	24
2)จำนวนห้องเรียน	-	281	-	-	-	281
3)จำนวนนักเรียน	-	27	-	-	-	27
4)จำนวนครู						

อาจารย์	-	-	-	-	1	1
ระดับมัธยมศึกษา	-	-	-	-	15	15
1)จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	457	457
2)จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	28	28
3)จำนวนนักเรียน						
4)จำนวนครู						
อาจารย์						

ข้อมูล ณ. เดือน กุมภาพันธ์ 2559

4.2 การสาธารณสุข

มีสถานอนามัยตำบลบัวลาย(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล)

จำนวน 1 แห่ง

4.3 อาชญากรรม

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อภายในหมู่บ้าน ติดต่อกันระหว่างหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ถือว่าการสัญจรไปมาสะดวก เพราะว่ามีถนนคสล.ภายในหมู่บ้าน

มีถนนหินคลุกเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน

ถือว่าสะดวกพอควรการคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดได้ 2 เส้นทาง คือ รถไฟ และรถยนต์ ถนนสายมิตรภาพ สายขอนแก่น - นครราชสีมา

สายนครราชสีมา - อุดรธานี-หนองคาย เป็นต้น

5.2 การไฟฟ้า

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่มีบางจุดที่ยังขยายเขตไม่ถึง เนื่องจากอยู่ห่างจากคูสายมากเกินไป

5.3 การประปา

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีประปาใช้ครบทุกครัวเรือน

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย อำเภอ

ลำดับที่	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	จำนวนประชากรทั้งหมด	กรณีประปาจากหน่วยอื่น	
					การประปานครหลวง/การประปาสวนภูมิภาค	ไม่มีระบบประปาในหมู่บ้านแต่ต่อจากหมู่บ้านอื่น (ระบุชื่อหมู่บ้าน)
1	2	บ้านวังโพน	156	721	-	-
2	3	บ้านขามป้อม	128	630	-	-
3	4	บ้านป่าหวาย	478	988	-	-

4	5	บ้านหนองแสง	270	535	-	-
๕	6	บ้านโนนสว่าง	92	189	-	-
6	7	บ้านแสงสว่าง	257	525	-	-
7	8	บ้านดอนหัน	128	260	-	-
8	10	บ้านหนองห่าง	140	281	-	เทศบาลตำบลหนอง...
9	11	บ้านหนองบัวพัฒนา	93	194	-	-
10	12	บ้านหนองไฮ	80	161	-	-
11	13	บ้านโนนสวรรค์	306	589	-	-

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
ผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 70
ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 13
ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 8
ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย ร้อยละ 9
ของจำนวนประชากรทั้งหมด

6.2 การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายไม่มีการประมง)

6.3 การปศุสัตว์

-

ส่วนมากในตำบลบัวลายเป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

6.4 การบริการ

- ธนาคาร - แห่ง
- โรงแรม - แห่ง
- ปั้มน้ำมัน 1 แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม - แห่ง
- โรงสีขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดขนาดใหญ่ 22 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ

6.6 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน 1 แห่ง

ร้านค้าต่าง ๆ 88 แห่ง

6.7 แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นที่

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง 25 - 50 ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้าง ร้าน ใหญ่ ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	ครัวเรือน	พื้นที่ (ไร่)
บ้านใหม่	298	329	150	2,486
บ้านใหม่	128	133	57	688
บ้านใหม่	480	510	188	3,225
บ้านใหม่	379	344	156	3,574
บ้านใหม่	66	88	39	1,069
บ้านใหม่	139	139	85	1,285
บ้านใหม่	268	266	120	1,885
บ้านใหม่	82	80	39	1,200
บ้านใหม่	255	268	117	1,787

สวรรค์	306	284	137	1,641
สว่าง	94	95	46	2,335

7.2 ข้อมูลทางการเกษตร (ทำนา)

หมู่บ้าน/ชุมชน	ในเขตชลประทาน			จำนวนครัวเรือน
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนเฉลี่ย	ราคาขายเฉลี่ย	
บ้านขามป้อม		0	0	1
บ้านดอนหัน		0	0	
บ้านป่าหวาย		0	0	1
บ้านวังโพน		0	0	1
บ้านหนองบัวพัฒนา		0	0	
บ้านหนองห่าง		0	0	
บ้านหนองแสง		0	0	1
บ้านหนองไฮ		0	0	
บ้านแสงสว่าง		0	0	1
บ้านโนนสวรรค์		0	0	1
บ้านโนนสว่าง		0	0	

ข้อมูลด้านการเกษตร (ทำไร่)

	มัน			จำนวนครัวเรือน
	จำนวนครัวเรือน	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย	ราคาขายโดยเฉลี่ย	
บ้านขามป้อม	31	3,250	5,800	
บ้านโนนสวรรค์	95	3,250	5,800	
บ้านโนนสว่าง	10	3,250	5,800	
บ้านป่าหวาย	10	3,250	5,800	
บ้านวังโพน	58	5,000	6,000	
บ้านแสงสว่าง	1	3,250	5,800	
บ้านหนองแสง	4	3,250	5,800	
บ้านหนองห่าง	6	3,250	5,800	
บ้านหนองไฮ	19	3,250	5,800	

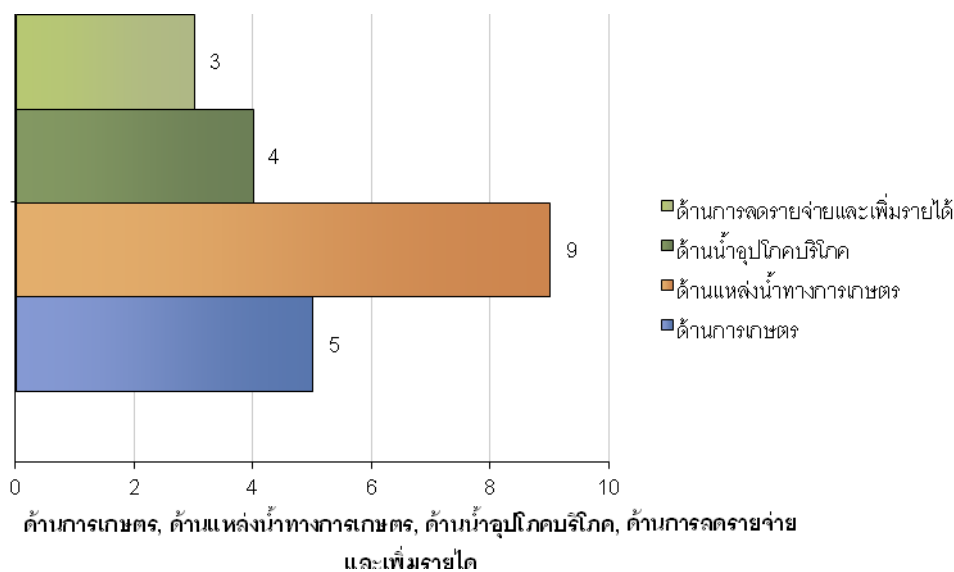
7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำทางการเกษตร (ธรรมชาติ)					แหล่งน้ำทางการเกษตร (ที่มนุษย์สร้าง)		
แหล่งน้ำธรรมชาติ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้าง	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ
แม่น้ำ	0	0	0	1	แก้มลิง	0	0
ห้วย/ลำธาร	0	8	0	8	อ่างเก็บน้ำ	0	0
คลอง	0	9	0	9	ฝาย	0	0
หนองน้ำ/บึง	0	7	0	7	สระ	0	0
น้ำตก	0	0	0	0	คลองชลประทาน	0	0

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำกิน	ไม่มี	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง
บ่อบาดาลสาธารณะ	0	9	2	5	5
บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	1	0	0	0	0
ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	8	0	0	0	0
ระบบประปา (การประปาสวนภูมิภาค)	7	0	0	0	0
แหล่งน้ำธรรมชาติ	0	0	0	0	0

ปัญหาและความต้องการในการทำการเกษตรของ หมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการ/แผนที่ หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชากรในตำบลบัวลายมีการนับถือศาสนาพุทธเป็นบางส่วนที่มีการนับถือศาสนาคริสต์คือบ้านหนองห่างหมู่ที่ 10 ที่นับถือศาสนาคริสต์

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

- บุญปีใหม่ เดือนมกราคม
- บุญกุ่มข้าวใหญ่ เดือนอ้าย เดือนยี่
- บุญข้าวกึ่ง เดือนสาม
- บุญมหาชาติ เดือนสี่
- บุญสงกรานต์ เดือนห้า
- บุญบั้งไฟ เดือนหก เดือนเจ็ด
- บุญเข้าพรรษา เดือนแปด
- บุญข้าวประดับดิน เดือนเก้า
- บุญข้าวสาก เดือนสิบ
- บุญออกพรรษา เดือนสิบเอ็ด
- บุญลอยกระทง บุญกฐิน เดือนสิบสอง

วัดในเขตตำบลบัวลาย มีทั้งหมด 4 แห่ง

- 1.วัดบ้านวังโพน
- 2.วัดบ้านขามป้อม
- 3.วัดบ้านป่าหวาย
- 4.วัดบ้านหนองแสง

มีสำนักสงฆ์ 3 แห่ง ที่บ้านหนองไฮ บ้านโนนสว่างและบ้านหนองแสง

มีโบสถ์ 3 แห่ง หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 5 และหมู่ที่ 4

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วยต่าง ๆ ในตำบลบัวลาย

- 1 ลำห้วยชีหนู หมู่ที่ 2
- 2 ลำห้วยยาง หมู่ที่ 3
- 3 ลำห้วยคอม หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 6
- 5 ลำห้วยล่อม หมู่ที่ 4
- 6 ลำห้วยทรายหมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5
- 7 ลำห้วยนาเจริญ หมู่ที่ 10

บึง หนองน้ำสาธารณะประโยชน์

1 หนองฝายใหม่สาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 10 ไร่ 3 งาน 1.9 ตารางวา
2 หนองวังโพนสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 15 ไร่ 3 งาน 57.8 ตารางวา

งาน 22 ตารางวา	3	หนองน้ำสาธารณะ(สระน้ำหนองสรวง)หมู่ที่ 3	พื้นที่ 24 ไร่ 2 งาน
45 ตารางวา	4	หนองตะมาสาธารณะ	หมู่ที่ 3 พื้นที่ 21 ไร่ 2 งาน
30.8 ตารางวา	5	หนองโสนสาธารณะ	หมู่ที่ 3 พื้นที่ 7 ไร่ 2 งาน
46.7 ตารางวา	6	หนองสระสาธารณะ	หมู่ที่ 3 พื้นที่ 6 ไร่ 3 งาน
0 งาน 19 ตารางวา	7	หนองแสงสาธารณะ(สระน้ำกุดเมื่อย)	หมู่ที่ 7 พื้นที่ 14 ไร่ 0 งาน
	8	สระน้ำหนองแสง	หมู่ที่ 5
	9	สระน้ำหนองสีดา	หมู่ที่ 6
	10	สระน้ำพ่อบุญมี	หมู่ 6
	11	สระน้ำโนนสว่าง	หมู่ที่ 6
พื้นที่ 2 ไร่ 16 ตารางวา	12	หนองน้ำสาธารณะ(สระน้ำคริสต์ประชาสรรค์)	หมู่ที่ 10
ไร่ 30 ตารางวา	13	หนองน้ำสาธารณะ(สระน้ำประชาสามัคคี)	หมู่ที่ 10 พื้นที่ 1 ไร่ 30 ตารางวา
	14	สระน้ำหนองไฮ	หมู่ที่ 12
	15	สระน้ำหนองไผ่	หมู่ที่ 12
อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง			
	1	อ่างเก็บน้ำวังโพน	หมู่ที่ 2
	2	อ่างเก็บน้ำป่าหวาย	หมู่ที่ 4
	3	อ่างเก็บน้ำฝายหลวง	หมู่ที่ 11
อ่างเก็บน้ำ กักน้ำ			
ตารางวา	1	ห้วยล้อมสาธารณะ	หมู่ที่ 4 พื้นที่ 10 ไร่ 0 งาน 46.5 ตารางวา
ตารางวา	2	หนองนาเฮี้ย	หมู่ที่ 8 พื้นที่ 31 ไร่ 2 งาน 00 ตารางวา
	1	หนองฝายใหม่	หมู่ที่ 2
	2	ฝายประชาอาสา	หมู่ที่ 3
	4	ฝายน้ำล้น	หมู่ที่ 4

ระบบประปาหมู่บ้าน

1	บ้านวังโพน	กรมอนามัยและกรมทรัพยากรน้ำ
---	------------	----------------------------

2	บ้านขามป้อม	อบต.,กรมโยธาธิการ
3	บ้านป่าหวาย	กรมโยธาธิการ และ อบต.
4	บ้านหนองแสง	กรมอนามัย
5	บ้านโนนสว่าง	
	กรมทรัพยากรธรรมชาติและกรมทรัพยากรน้ำ	
6	บ้านแสงสว่าง	กรมอนามัย
7	บ้านดอนหัน	กรมอนามัย
8	บ้านหนองบัวพัฒนา	อบต.
9	บ้านหนองไฮ	กรมโยธาธิการ
10	บ้านโนนสวรรค์	กรมทรัพยากรธรรมชาติ

9.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตพื้นที่ อบต. มีที่สาธารณะประโยชน์ จำนวน 11 แห่ง

1	ป่าช้าวังโพนสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 31 ไร่ 2 งาน 43 ตารางวา
2	ทำเลโคกอิน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 2	พื้นที่ 154 ไร่ 0 งาน 20 ตารางวา
3	โคกเฒ่าขุขสาธารณะฯ	หมู่ที่ 3	พื้นที่ 131 ไร่ 2 งาน 75 ตารางวา
4	โคกทรากวาสสาธารณะฯ	หมู่ที่ 5	พื้นที่ 215 ไร่ 1 งาน 88.8 ตารางวา
5	ป่าช้าบ้านหนองแสงสาธารณะฯ	หมู่ที่ 5	พื้นที่ 392 ไร่ 1 งาน 74.2 ตารางวา
6	โคกน้ำจั้นสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6	พื้นที่ 153 ไร่ 2 งาน 89 ตารางวา
7	โคกเตาถ่านสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6	พื้นที่ 199 ไร่ 3 งาน 54.6 ตารางวา
8	โคกหนองสระน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6	พื้นที่ 193 ไร่ 1 งาน 97.6 ตารางวา
9	ป่าช้าบ้านขามน้อยสาธารณะฯ	หมู่ที่ 6	พื้นที่ 15 ไร่ 1 งาน 23 ตารางวา
10	โคกสระกลางสาธารณะฯ(สวนหม่อน)	หมู่ที่ 6	พื้นที่ 204 ไร่ 3 งาน 40 ตารางวา
11	ศูนย์เด็ก	หมู่ที่ 7	พื้นที่ - ไร่ 3 งาน 12 ตารางวา
12	ดอนปุดา	หมู่ที่ 7	พื้นที่ 7 ไร่ 1 งาน 30 ตารางวา

13	หนองกุดเรือ	หมู่ที่ 7	พื้นที่ 0 ไร่ 1 งาน
49	ตารางวา		
14	ป่าจิกน้อยสาธารณะ(โคกป่าจิก)	หมู่ที่ 8	พื้นที่ 8 ไร่
3	งาน 32 ตารางวา		
15	ป่าช้าสาธารณะ	หมู่ที่ 10	พื้นที่ 0 ไร่ 3 งาน 26 ตารางวา
16	โคกคีมม่วง	หมู่ที่ 4	พื้นที่ 90 ไร่
17	โคกเต่าชุย	หมู่ที่ 12	พื้นที่ 131 ไร่

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2580) สรุปย่อได้ ดังนี้

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข

และตอบสนองต่อการบรรลุ

ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต

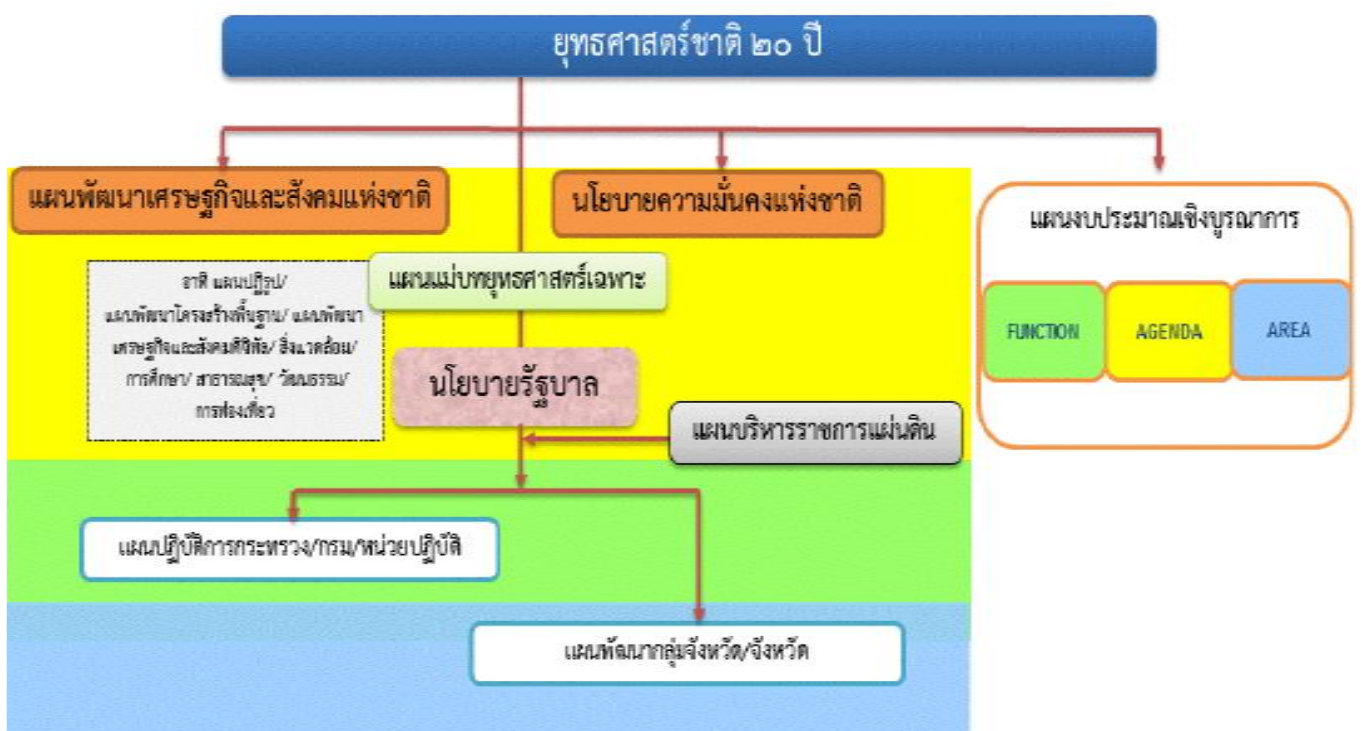
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง

ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ

เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานใน ระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 - ปี 2564) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติ ด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้ในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี

และการเมืองของประเทศไทยแต่ละขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้าน
ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระ
แสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้าง
เศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ
“เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่
“พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก”
การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ
ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลข
องกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ
จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม
และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น
และปัญหาคอขวดกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรว
มทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน
และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวง
แคบ
ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในก
ลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ
ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ
ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ
โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในก
ารแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนั้น
ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยี
สมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุ
กคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด
เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย
อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ
ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น
ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน
การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21
กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยน
แปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล
ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น
แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide)
ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศ
รษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20
ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ
เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่
กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการ
ปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน
ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ

ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบใน ขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลก ซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 - 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา ยุโรป และ ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้น ขบวนการให้ทุนและเงินว่างกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 - 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้านี้อาจจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจาก การปรับสมดุลอำนาจของสหรัฐอเมริกา เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซีย ที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรป นั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 - ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคน และทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและน
าเทค โน โล ยี สี เขีย ว มา ใ ช้ ก็ จ ะ มี ส ่ว น ส ำ ค ัญ
และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน
ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม
จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ
รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

น อ ก จ ำ ก น ี่
ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิ
อากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน
ทั้งนี้ โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย
แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ
แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน
รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่ม
ขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ
ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธร
ม ฆา ตี ที่ ท ร ี ค ว า ม ร ุน แ ร ง ม าก ข ึ้น น ั้น
กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต
การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึ
ง ม ำ ก ข ึ้
ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อ
เนื่อง
ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกา
ร ใ ช้ พ ื้ น ที่ แ ลະ ค ว า ม เ ป ็น ม ิ ต ร ต ่ อ ส ิ ง แ ว ด ล ็ อ ม
ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน
ก ำ ร ใ ช้ ร ะ บ อ บ ป ะ ร ะ ช ำ อ ธิ ป ใ ต ย
และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น
ผลของการพัฒนาดังแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูง
ขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี
2 5 3 1
และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่
ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,7392
ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น
ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก
หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขี
นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์
อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร
การทอ ง เทีย ว แ ลະ บ ริ ก ำ ร ต ำ น ส ุ ข ภ ำ พ
ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1
ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน

อัตราว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุม และมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2 5 4 0 - 2 5 4 1 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนิน การที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคม ได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงล้า

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่

สมานฉันท์ในสังคม ขัดจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์
 ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่
 มี คุณ ภาพ อย่าง ทั่ว ถึง
 และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความ
 หลอมน้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ
 การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน
 ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหาร
 ราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและคุณภาพ ไป รุ่ง ใส ตั้ง ก ล่า ว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ขั อ ม ล แ ล ข่า ว ส า ร ต่ า ง ๆ เป็น ไป อย่าง เสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนิน ธุรกิจ และการดำเนิน ชีวิต ของ ผู้คน ก็ เพิ่มขึ้น

ที่ ๑ นี้

เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของ

ด ง น้ น

ที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน
คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่นคง
และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน
ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน
โอกาส และข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ
จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจน
และได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและ
ระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่
ส อ ด ค ล้ อ ง กั น
การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศ
ที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา
ประเทศไทยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ
เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว
การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรค
การเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนิน
นโยบายขาดความต่อเนื่อง
ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น
เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมาย
การพัฒนายั่งยืนในระยะยาว
และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประ
เทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ
ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนาดใหญ่
เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่
ของโลกยืดหยุ่น รับตัวได้เร็ว
สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้
และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้
กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ
และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลง
และความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

กำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ”
เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว
พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินใน
การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับ
คุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้น
หรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน
และปัญหาความขัดแย้งในสังคม
รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นใน
อนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ
กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษา
บทบาทสำคัญในเวทีโลก

สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืน ของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืน ของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดี

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

• การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

• ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีคณาธิปไตยที่นำไปสู่การ

ความมั่งคั่ง

• ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

• เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง

ความยั่งยืน

• การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

• การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและ

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลผลิตทางการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

ความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รัชชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและ มีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วน เน้นสังคมทงประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4 ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6)

ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ

ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1)

การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2)

การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3)

การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบกลไก

มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5)

การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6)

การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7)

การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตทางการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์

และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ
ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น
การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่ยั่งยืนที่เป็นธรรมและรับผิดชอบ
ต่อ อ ส ี ง ค ม
ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วง
โซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ
บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมกา
ร ผลิต และ บริการ
โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสา
ข
และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจ
ที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร
โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยใ
ห้ปรับตัวสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตร
กร ใน การ พัฒนา อ อ ชี พ ที่ เข้ม แข็ง
และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด
และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง
และ พัฒนา อุตสาหกรรมอนาคต ที่มี ศักยภาพ
โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขี
้น

- ภาคบริการ
โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย
มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว
และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ
ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน
พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ
ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
(SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4)
การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
และ พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง
และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง
ด้าน พ ลั ง ง า น
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6)

การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา
กับ น า น า ป ร ะ เ ท ศ
ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ
เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ
รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร
อ ม ท ำ ก ำ ย ใจ ส ตี ป ญ ญ ำ มี ค ว ำ เ ป น ส ำ ก ล
มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย
มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1)

การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโต
ของประเทศ

(2)

การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ
เท่าเทียม และทั่วถึง

(3)

การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม
จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(4)

การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(5)

การสร้างความปลอดภัยมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบ
ครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2

.3

.4

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง
ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1)

การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจแ
ละสังคม

(2)

การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(3)

การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสัง
คมสูงวัย

(4)

การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและ
ความเข้มแข็งของชุมชน

(5

การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2

.3

.5

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และ มีความ มั่น คง ดี งาม นี้ ารวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1 ก าร จั ด ระ บ บ อนุรักษ์

ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(2 การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3 การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(4

การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5

การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(6

การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ

ก าร บ ริ ห า ร จั ด ก าร ภ า ค ร ัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1 ก าร ป รั บ ป รั ง โ ค ร ง ส ราง บ ท บ า ท

ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(2 การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(3

การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(4 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(5 การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(6

การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(7

การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ

กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ

และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดท่ายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

1.1 ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข

1.2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

1.3 กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน

และภาคประชาชน มีความ

1. พร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

1.4

ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคม ระหว่างประเทศ

1

.5

การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

2.1

ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

2.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

3.1 คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

3.2

สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

4

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

4.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

4.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา

เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

4.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา
การพึ่งตนเองและการจัด การตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

5

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม
ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล

5.2 ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อลดผลกระทบทางลบ จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

5.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต
บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

5.4

ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2.1

ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนอง
ความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

2.2 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

2.4 กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2561-2564)

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

1

เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม

1.2 เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการด ารงชีวิตส
หรับโลกศตวรรษที่ 21

1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต

1

เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประ
เทศ

2. การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

2.1 เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ
40 ที่มีรายได้ต่ำสุด

2.2

เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

2.3 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

3. สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

3.1

เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว

3

เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่

3.

1

เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.1.

เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเงินการคลัง

และพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ

3.2

สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน ดังนี้

3.2.1

เพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมในการสร้างมูลค่าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ สินค้าและบริการ

3.2.2

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญ พัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ฐานการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความมั่นคง

3.

2

3

เพื่อเร่งผลักดันให้สินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความโดดเด่นในด้านคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัยในตลาดโลก

3.2.4

เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมสำคัญเดิมให้สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรม

หนึ่ง อนาคตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเข้มข้น
และสร้างรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่บนฐานของความเป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3

2

5

เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานบริการเดิมและขยายฐานบริการใหม่ในการปรับตัวสู่
เศรษฐกิจฐานบริการที่เข้มข้นขึ้น
รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างสมดุล และยั่งยืน

3.2.6 เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและอ
านวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนให้
สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย
รวมทั้งพัฒนาสังคม ผู้ประกอบการ

3.2.7

เพื่อพัฒนาระบบการเงินของประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ การค้า และการลงทุน

3.2.8

เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กรการเงินฐานรากและระบบสหกรณ์ให้
สนับสนุน บริการทางการเงินในระดับฐานรากและเกษตรกรรายย่อย

4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4

1

ร

ก

๒

๑

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

4.2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศไทย
และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มี ประสิทธิภาพ

4.3 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

4.4

พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจา
ก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

5. ด้านความมั่นคง

5.1 เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน
รวมทั้งป้องกัน ปัญหา ภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
สังคม และการเมืองของชาติ

5.2 เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วน
ให้มีขีดความสามารถในการบริหาร จัดการด้านความมั่นคง
และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัย

คุกคามทั้งภัยทาง ทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

- 5 3
เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษา
ความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ
- 5 4
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ
สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ
- 6. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ**
- 1.1 4
เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี
และได้มาตรฐานสากล
- 1 2
เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนใน
ท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- 1.3 4
เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- 1 4
เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วย
ความ รวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน 2
- 7. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์**
- 1 . 1 4
เพื่อ พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมี กลไก กำกับ
ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถ
สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
และยกระดับคุณภาพชีวิต ให้แก่ประชาชน
- 1.2 4
เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
และส่งเสริมการใช้ พลังงานทดแทน และพลังงานสะอาด
ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน
- 1.3 4
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึง
ทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่
และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบ ความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง
และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ
- 1.4 4
เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งใน
เชิง ปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
ลดอัตราการสูญเสียในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหาร
จัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

1
เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการ
นำเข้า เข้า จาก ต่าง ประเทศ
และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

8. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

8.1

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้น
ก้าวหน้า

ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

8.2

เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจ
ชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

8.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำ
และยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ผู้สูงอายุ
ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม

8.4 เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย
และนวัตกรรม ให้สามารถ ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

9. การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

9.1

เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

9.2

เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

9

เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
และ เพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

9

เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ
การพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

10. ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

10.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของท

าเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญ

ของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ

ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

10.2 เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุน ระหว่างประเทศ

และยกระดับให้ประเทศเป็น

ฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

10.3

เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งมีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ

การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวทางการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540-2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 - 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 - 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 - 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติ มา เป็น อุตสาหกรรม พื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของ นักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของ กำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP)

ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549 เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP)

ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2

1

การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2 5 2 4 แ ละ 2 5 4 0

แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก
เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิตและประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2015 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวិทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปา ยังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคา ค่า ค่ำ ่อ น ขั ้ง สู้ ง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้
ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ
รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิ
ภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์
การรั่วไหลของข้อมูล และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ
ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการ
ของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี
และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2^๒ ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-25558 และคาดว่าจะในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และ สิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงาน กว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2 ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1 ในปี 2583) การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกษียณของบุตร

2 2 2
ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย ช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2546

2 2 5
ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย
อันเนื่องมาจาก

(1)
ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มี การ ถือ ครอง ที่ ดิน มาก ที่ สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหาคอรั้มสินทรัพย์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี 2556 มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3)

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4 ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน

แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5 ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม

เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้ต่ำยังมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ยากกว่าผู้มีรายได้สูง ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากอัตราการฟ้องร้องคดีอาญาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอัตราการฟ้องร้องคดีอาญาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น

จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4 . 5 4 4 , 9 2 6 ค ร ี ว เ ร ี อ น อ ย ่ า ง ไ ร ก ็ ต ำ ม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2 2 7
วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น
ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาพื้นที่ อ.อ.ภ.อ. และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณ ใน กิจกรรม ที่ เกิ น ค วาม ส ำ ม า ร ธิ ข อ ง ชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2 2 9
ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ใน ช่วง ระยะเวลา กว่า 10 ปี ที่ ผ่าน มา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำ ไป สู่ ค วาม ส ุญ เ สี ย ต ่อ ชี วิ ต ท ร ี พ ย ์ ส ิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1 พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) **ท ร ี พ ย า ก ร ดิ น สื่ อ ม โ ท ร ม**
 ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) **ป่ า ช า ย เ ล น แ ละ ร ะ บ บ นิ เว ศ ช า ย ผิ่ ง ถู ก ทำ ลาย**
 และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนาเกลือ การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้ รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆ ก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4) **การผลิ ต พ ลั ง งาน ใน ป ระ เ ศ ศ ไม่ เ พื้ ง พ อ ก ั บ ความ ต้ อ ง การ**
 แต่ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอ กับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5 ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มี ศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2

3

2

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1 ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2 มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น

ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ ส่วนใหญ่ มี ปริมาณ ลดลง จาก ปี ที่ ผ่าน มา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง
สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาดังจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น
แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2

3

3

ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่างๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1

ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์การณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1 หลักนิติธรรม (2 หลักคุณธรรม (3 หลักความโปร่งใส (4 หลักความมีส่วนร่วม (5 หลักความรับผิดชอบ (6 หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุลกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็น ธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบ ต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมยักให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ ลี้อมฉ้อ หลอกลวง หลีกเลียงภาษี ไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริต หรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2 ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544

โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD)

ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1 การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายแม่ข่ายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

(2)

การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น . ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 นอกจากนี้ มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 ภารกิจ / ภารกิจรวมจาก 114 ภารกิจ และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล บั ว ลาย ห รื อ ง ค์ ก า ร บ ริ ห า ร ส ่วน ต ำ บ ล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝง และแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อน

อนึ่ง ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจ ใน โ ล ก ส ม ัย ใน ห ม ั ม มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และ มา ต ร ก าร ต ำ ง ๆ ที่ อ อ ก มา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยัง ไม่ ส ำ ม า ร ท ที่ จะ เ ช ำ โ ป แ ก้ ไ ข ป ั ญ ห า เ ล ำ น ี ไ ด้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภ า ย ใ ต้ ส ม ม ตี ฐ ำ น (1 แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2 การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3 ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80-100 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4 ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6 กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปี ข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักรัฐรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1 การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็ น ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2 ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3 จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(4

การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5 ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6 เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 1 0 0 -2 0 0 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงาน

ไว้ที่กษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำคนุชย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม

นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ
ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช.
จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขึ้น
ต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้าน
รายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ
นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม
และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความ
มั่นคงทางสังคม
จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม
บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่ม
ที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ 10
ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9
เท่าในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ
ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน
คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่า
เทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
เพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก
อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ
จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง
การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า
บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ
ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อบริเวณแวดล้อม
ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น
การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร
รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้
การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต
และวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม
การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนใน
เมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง
และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้

ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558

วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เชื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อ. ท. ม. ต. ร. 6 9 ห. น. ว. ย. ง. น. ข. อ. ง. ร. ัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมือง ได้ ตี ด ต. อ. ม. แ. ละ ต. ร. ว. จ. ส. อ. บ. ม. ต. ร. 8 2 ัฐ ต. อ. ง. ต. อ. น. ก. ร. ต. อ. ม. แ. น. ว. น. โ. ย. บ. ย. พ. ้น ฐ. า. น. แ. ห. ง. ัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน ก. ร. ะ. จ. า. ย. อ. ำ. น. า. จ. แ. ละ. จ. ั. ด. ก. าร. ก. ิจ. อ. ำ. น. า. จ. ห. ้. น. ำ. ที่ แ. ละ. ข. อ. บ. ข. ะ. ต. ความ. รับ. ผิ. ด. ข. อ. บ. ที่. ชั. ด. เจ. น. ระ. ห. ว. าง. ราช. การ. ส. ่ว. น. กล. าง. ส. ่ว. น. ภู. มิ. ภาค. แ. ละ. ส. ่ว. น. ที่. อ. ะ. ง. ถ. ี่. น. ร.วม.ทั้ง.มี.กล.ไก.ป.้อง.กัน.แ.ละ.ข.จ.ัด.การ.ทุ.จ.ริ.ต.แ.ละ.ประ.พ.ล.ุ.ติ.มิ.ข.อบ.ที่.มี.ประ.ส.ิ.ทธิ.ภาพ.ทั้ง.ใน.ภา.ค.รั.ฐ.แ.ละ.ภาค.เอกชน. ฯลฯ. มา.ตรา. 89 ัฐ.ต.อ.ง.ต.อ.น.น.โย.บาย.การ.เงิน. การ.คลัง. แ.ละ.งบ.ประ.มา.ณ.ภา.ค.รั.ฐ. โดย.ยึด.หลัก.การ.รั.ก.ษา.วิน.ัย.แ.ละ.ความ.ย.่ง.ย.ืน.ทาง.การ.คลัง. แ.ละ.การ.ใช้.จ.่าย.เงิน.แผ่นดิน. อย่าง.ค.ุ่ม.ค่า. จ.ัด.ให้.มี.ระบบ.การ.เงิน.การ.คลัง.เพื่อ.สัง.ค.ม. มี.ระบบ.ภา.ชี.อา.กร.ที่.มี.ความ.เป็น.ธ.รร.ม.มี.ประ.ส.ิ.ทธิ.ภาพ. เกิด.ประ.โย.ชน์.สูง.สุด.ต่อ.ประ.ชา.ชน. แ.ละ.ส.อด.คล้อง.กับ.การ.เปล.ี่ยน.แ.ปล.ง.ทาง.เศ.ร.ษ.ฐ.กิจ.แ.ละ.สัง.ค.ม.

(2)

ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ ส. ี่. ง. เ. ค. ร. ะ. ะ. ห. ึ่ง. เรื่อง.ที่.เก.ีย.ว.กับ.การ.บริหาร.จ.ัด.การ.ประ.เทศ.แ.ละ.การ.ปรับปรุง.ประ.ส.ิ.ทธิ.ภาพ.กล.ไก.การ.พัฒ. น. ำ. ที่. ง. ป. ะ. เ. ต. ้น. ธ. ร. ร. ม. ำ. ภ. ิ. บ. ำ. ล. การ.ทุ.จ.ริ.ต.ค.อ.ร์.ร.ี.ป.ช.้น.ทั้ง.การ.ค.อ.ร์.ร.ี.ป.ช.้น.ขนาดใหญ่.แ.ละ.ค.อ.ร์.ร.ี.ป.ช.้น.ภาค.ค.รั.ว.เร.ือ.น. ก. าร. บ. ริ. ห. าร. จ. ั. ด. ก. าร. ภา. ค. รั. ฐ. แ. ละ. ก. าร. ก. ร. ะ. จ. า. ย. อ. ำ. น. า. จ. เพื่อ.ร.าย.งาน.ข้อ.ค้น.พบ.แ.ละ.ข้อ.เสนอ.แนะ.สู่.สาธารณะ. เป็น.แรง.ก.ด.ดัน.ให้.ผู้.มี.อ.ำ.นาจ.ภา.ค.รั.ฐ.หัน.มา.พิ.จาร.ณา. ท.บ.ท.วน. แ.น.ว.น.โย.บาย. มา.ตร.การ. แ.ละ.กล.ไก.การ.ท.ำ.งาน.ต.่าง.ๆ. ให้.เห.มา.ะ.สม.ม.าก.ขึ้น.

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่ามาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น (1)

แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกา

ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2 การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2 5 5 8 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญ ๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1 การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2 โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศ เพื่อสนับสนุน และ 3 โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(3 การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาสภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวนโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการ

สร้างการเติบโต...

สร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4 ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก 1 ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2 ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญ ๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต

อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญ ๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเหลื่อมล้ำของกระแสวัฒนธรรมโลก

ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรบรีโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2)

การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้น และมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน ในโอกาสนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้น และเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557

ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้าน การ ข น ส่ง ล ะ โ ล จิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(1 เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0

(2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita)

และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(3 ผลภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี

(4 การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0

(การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4

3

2

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(1 ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2 การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3

สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1 การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2 บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4

3

4

การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1 รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(2 ขยับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3

เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4

เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5

มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5

การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงาน

สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขา การผลิต และระหว่างพื้นที่ การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น

ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต
บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5 1 4
การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศไทยและการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่ง ขนส่ง อุตสาหกรรม และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศไทย พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิลีกทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศไทย ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง

ปี ๒๕๖๓

เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ป ร ิ บ โ ค ร ง ส ร ำ ง ก ำ ร พ ล ิ ต ภ ำ ค เ ก ษ ต ร
 โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่า
 ส ู ง มี ค ุ ณ ภ ำ พ แ ล ะ ม ำ ต ร จ ุ ำ น ส ำ ก ล
 สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิต
 ต ล ิ น ค ำ ข ั น ป ร ุ ม ที่ ส ู น ุ เ ล ีย ข ิ ด ค ำ ม ส ำ ม า ร ท ใน ก ำ ร แ ข ง ข ั น
 ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน
 จ ั ด ร ะ บ บ ก ำ ร พ ล ิ ต ใ ห้ ส อ ด ค ล ็ ง ก ั บ ศ ัก ย ภ ำ พ พ ื น ที่ แ ล ะ ค ำ อ ง ก ำ ร ข อ ง ต ล ำ ด ต ำ ง ต ำ น
 น ำ ถ ิ ง ป ล ำ ย น ำ ท ิ ง ด ำ น ก ำ ย ภ ำ พ แ ล ะ เ ศ ร ษ จ ุ กิ จ
 รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอ
 บการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด
 พ ิ จ ำ ร ณา พ ั น ธ์ พ ื ช ที่ เ ห ม ำ เ ส ม ก ั บ ศ ัก ย ภ ำ พ ข อ ง พ ื น ที่ แ ล ะ แ ห ล ่ง น ำ
 ใ ช้ เ ท ค โ น ล ิ ย ิ ก ำ ร พ ล ิ ต ใน ร ะ ด ั บ ที่ เ ห ม ำ เ ส ม ใ ช้ ก ล โ ก ต ล ำ ด ใน ก ำ ร ป ็ อ ง ก ั น ค ำ ม เ ล ีย ง
 ต ล อ ด จ น ส ่ง เ ส ร ิ ม แ ล ะ เ ร ่ ง ข ย ำ ย พ ล แ น ว คิ ด ก ำ ร ท ำ ก ำ ร เ ก ษ ต ร ต ำ ม ห ล ัก ป รั ช ญา ข อ ง เ ศ ร ษ จ ุ
 กิ จ พ อ เ พ ีย ง
 และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบค
 ม น ำ ค ม ข น ส ่ง ใ ห้ เ กิ ด ค ำ ม เ ช ็ ม โ ย ง ก ั น เ ป น โ ค ร ง ข ำ ย ท ำ ง บ ก ท ำ ง น ำ แ ล ะ ท ำ ง อ ำ ก ำ ส
 เ ร ่ ง พ ั ด ม ำ ท ำ เ ท ิ ย บ เ ร ็ อ ข น ำ ด ใ ห ย ุ เ ป ็ อ ร อ ง ร ั บ ก ำ ร เ ต ิ บ โ ต ข อ ง ก ำ ร ท ็ อ ง เ ท ิ ย ว ท ำ ง ทะ เ ล
 ป รั บ ร ุ ง แ ก ้ ไ ข ก ฎ หมาย ที่ เ ก ิ ย ว ข ็ อ ง ก ั บ ก ำ ร ท ็ อ ง เ ท ิ ย ว ใ ห้ ค ร อ บ ค ล ุ ม แ ล ะ ท ั น ส ม ั ย ท ิ ง ก ำ ร ค
 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ว บ ค ม กิ จ ก ร ร ม ต่ า ง ๆ
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิง

พื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว
โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ
วิถีชีวิต /วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว
ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน
ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่
อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแ
หล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี
เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ
และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการ
ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการ
ขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน
รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่น ๆ เช่น
ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น
ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด
การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล
ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์
และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้
มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์
การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน
การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ
บริษัทการค้าระหว่างประเทศ
รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร
และกิจกรรมเพื่อสังคม

5

2

การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5

2

1

การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน

วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้
ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มี ร า ย ไ ต่ ใน ก า ร ต้ า ร ง ชี วิ ต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และ การ คัด เลือ ก ไ้ ต่ ค น ดี ค น เก่ ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศีกษาจนถึง การเรี ย น ร้ ต ล อ ด ชี วิ ต พ้ ฒ น า สื่ อ เพื่ อ ก า ร เรี ย น ร้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และ การ ไ้ ช้ ท ร ั พ ย า ก ร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และ ศูนย์ กลาง บ ริ ก า ร วิ ช า ก า ร แ ละ ก า น วิ จั ย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All

Policies)

เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5

2

4

การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย
โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการ สุขภาพ และสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่าง มีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทาง ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน

และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (1 พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2 สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำนัน เป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติ และเมื่องหน้าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาครัฐ กิจเอกชน และ (3 การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร
โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค
การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมาย ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของเมือง
เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน
ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการ

ลงทุน และสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และ การ ให้ บริ การ จุ ด เติ ย ว เบี ด เสี รี จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5

5

การสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว
ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ป ก ปี อ ง ร ัก ษ า ท ร ี พ ย า ก ร ป า ไ ม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บั ง คั บ ใช้ ก ฎ ห ม า ย อ ย ่ า ง มี ป ระ ส ท หิ ภ า พ แ ลະ เป็น ธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์ ช น อ ย ่ า ง เป็น ธรรมชาติ รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการ อนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัด ทำ ร ฐา น ข ่อ ม ล ที่ ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกัน การถือครองที่ดิน ของคน ต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คั ม ค ร อ ง ท ร ี พ ย า ก ร ท ะ เ ล แ ลະ ขาย ผั ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว ก า ร ป ร ะ ม และ วิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ ประโยชน์ ค ำ นึ ง ถึง ความ จ ำ เป็ น แ ลະ ม ล ค ำ ใน อ น าค ต บั ง คั บ ใช้ มา ต ร การ ค ว บ ค ม ผล ก ระ ท บ จ า ก การ ทำ เหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ ำ น มา ต ร ก ำ ร ต ำ ง ๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว
เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พั ฒ น ำ ค ล ั ส เ ต อ ร ์ อู ต ส ำ ห ก ร ร ม สี เขี ย ว
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัด แก้ไข ปัญหา การ จัด การ ชยะ เป็น ลำ ดับ แรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ผลักัดันการจ้ดท้าแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ
ง อ า เ ชี ย น
หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้าม
พ ร ม แ ต น ก าร เ ลี อ น ย้ าย แ ร ง ง าน
การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5

5

6

การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ การ บริหาร จัด การ เพื่ อ ลด ความ เสี่ยง ด้าน ภัย พิบัติ

เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย

ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม

วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง

พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(Climate Resilience City) การให้ บริการ ข อง ระบบ นิเวศ

ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรม

ชาติ และ การ จัด ทำ แผน ธร กิ จ ต่ อ เนื่ อ ง

รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ
โดยให้ มี ช่อง ทาง ให้ ทุก ภาค ส่วน สามารถ เข้า ถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนิน การตาม หลัก ธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5

6

2

การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม
สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
สร้างผลงาน ที่มี คุณ ภาพ รวด เร็ว และ น่า เชื่อ ถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมิน ผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุน จังหวัด และ กลุ่ม จังหวัด ให้ สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวทิศทางการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลการบริหารส่วนตำบลบัวลายตำบลบัวลายนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หันสิ้นและการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2550 มาตรา 53 / 1 และ มาตรา 53 / 2) บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาค ขึ้นเพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมमानันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

2. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.1.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

2 พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรทัดเพิ่มเติมประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หันสิ้น และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

3.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี ห น อ ง ค า ย ห น อ ง บั ว ล ำ กู แ ลະ เล ย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร น ค ร พ น ม แ ลະ มุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น ก า พ ลี น ธ์ ม ห า ส ำ ร ค ำ ม แ ลະ ร ้อย เอี๊ยะ เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลา มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังกัดทั้ง 4 จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงาน และโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

1 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

2 เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ

3

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง

4 เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และการค้าชายแดน”

เป้าประสงค์รวม

1. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก

2. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน

3. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยง ระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค และประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
1. ด้านเกษตร	1.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร 1.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
2. ด้านอุตสาหกรรม	2.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม 2.2 กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, 2.3 การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่สากล

	2.4 การนาทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
3. การท่องเที่ยวและบริการ	3.1 แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว 3.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ 2 ล้าน 3.3 ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
4. โครงสร้างพื้นฐาน	4.1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน 4.2 การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT 4.3 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาค
5. พลังงาน	5.1 นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม 5.2 การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน 5.3 การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
6. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	6.1 การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน 6.2 แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน 6.3 ขั้บเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard 6.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศ
7. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	7.1 การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (100 ดัชนีชี้วัด) 7.2 การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
8. การวิจัยและพัฒนา	8.1 ขั้บเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ 1 ของ GDP 8.2 Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T 8.3 การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks 8.4 การขั้บเคลื่อนข้อริเริ่มกระบี่ตามกรอบความร่วมมืออาเซียน
9. การพัฒนาพื้นที่และเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน	9.1 การพัฒนาเมืองหลวง 9.2 การพัฒนาเมืองเกษตร 9.3 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม 9.4 การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว 9.5 การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ 9.6 การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ 9.7 การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน 9.8 ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการ
10. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	10.1 ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตรเทคโนโลยีการดูแลแท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) 10.2 พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
11. การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสาธารณสุข	11.1 การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ 11.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 11.3 สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศอาเซียน
12. การจัดสวัสดิการสังคมและการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	12.1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส 12.2 กองทุนสตรี
13. การสร้างโอกาสและรายได้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	13.1 กองทุนตั้งตัวได้ 13.2 กองทุนหมู่บ้าน 13.3 โครงการ sml 13.4 โครงการรับจำนำสินค้าเกษตร
14. แรงงาน	14.1 การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ 14.2 การจัดการแรงงานต่างด้าว 14.3 การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบ
15. ระบบยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	15.1 การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
16. การต่อต้าน การคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใส	16.1 การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม 16.2 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
17. การสร้างองค์ความรู้เรื่องอาเซียน	17.1 ภาคประชาชน 17.2 ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ 17.3 บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)
ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
18. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	18.1 พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่ง เพื่อความยั่งยืน
19. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	19.1 การประหยัดพลังงาน 19.2 การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) 19.3 ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

20. นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม	20.1 ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม 20.2 การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
21. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ การบริหารจัดการน้ำ	21.1 การปลูกป่า 21.2 การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ 21.3 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
22. การเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ	22.1 การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) 22.2 การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	
23. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	23.1 ปรับกรอบแนวทาง 23.2 เพิ่มประสิทธิภาพ 23.3 ปรับปรุงระเบียบข้อ
24. การปรับโครงสร้าง ระบบราชการ	24.1 เพิ่มประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างความพร้อม โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง 24.2 ป้องกันและปราบปราม 24.3 เพิ่มประสิทธิภาพ
25. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	25.1 บริหารกำลังคนให้ 25.2 พัฒนาทักษะและค และเตรียมความพร้อม
26. การปรับโครงสร้างภาษี	26.1 ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระ
27. การจัดสรรงบประมาณ	27.1 พัฒนากระบวนการจัดสร
28. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	28.1 สรรวจสินทรัพย์รา 28.2 บริหารจัดการสิน
29. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	29.1 ประสานบูรณาการ ชายแดนภาคใต้ ภายใต้ 29.2 การเสริมสร้างความ
30. การปฏิรูปการเมือง	30.1 กระจายอำนาจให้

➤ แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. 2561 - 2564)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้จัดทำแผนสี่ปีโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2557 - 2560) แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร พลังงานสะอาด การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว สังคมคุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564) มีรายละเอียดดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

1. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว Logistics และพลังงานสะอาดในภูมิภาค
2. เป็นศูนย์กลางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. เป็นศูนย์กลางในการป้องกันภัยคุกคาม และเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ
5. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ จังหวัดนครราชสีมา ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564)

“โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่สังคมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม
ปลอดภัย”

เป้าประสงค์รวม

1. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
3. เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามและป้องกันสถาบันหลักของชาติ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

5. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ
2. ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- 3.

บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

4. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ
และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

5. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และ
กลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	
ทางเศรษฐกิจ	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (%) 2. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (%)	1. ส่งเสริมอาชีพเส 2. ส่งเสริมการสร้า 3. ส่งเสริมการสร้า 4. สนับสนุนการผลิ - ที่สอดคล้องกับการ 5. ส่งเสริมการนำวิ - มาเพิ่มศักยภาพใน 6. สนับสนุนการสร 7. สนับสนุนการสร
เศรษฐกิจ	3. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพในพื้นที่(ครัวเรือน) 4. อัตราการว่างงาน (%) 5. อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(เท่า) 6. อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(%)	8.สร้างโอกาสและพ 9. ส่งเสริมความเป็ 10. ส่งเสริมการออ
กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	
การแข่งขัน	7. ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	11. เพิ่มทักษะควา

	8. จำนวนผู้ประกอบการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น (ราย)	12.สนับสนุนการพัฒนา (Development) และ 13. ส่งเสริมการให้ กับหน่วยงานภาครัฐ 14. เพิ่มทักษะความสาม
เลือกแล้ว	1. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%) 2. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (Gini Coefficient)	1. ส่งเสริมอาชีพเส 2. ส่งเสริมการกระ และได้รับสิ่งอำนว รวมทั้งระบบป้องกัน
องทางสังคม	3. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อสำนักงานแรงงาน(%)	3. ส่งเสริมการเข้าถึ
	4. ร้อยละความครอบคลุมของบัตรประกันสุขภาพของประชาชน(%)	4. ส่งเสริมการจัดบ
	5. จำนวนศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา(ศูนย์)	5. ส่งเสริมการให้ค

ตัวชี้วัด	
น ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	6. ส่งเสริมให้สังคมมีภูมิคุ้มกันทางสังคม
สังคมที่ขอรับบริการได้รับการบริการทางกฎหมาย (%)	7. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ประสบ นค
(แพทย์/คน) (ปี2559 แพทย์ 626 คน ประชากร	8. ส่งเสริมการให้มีการผลิตแพทย์
กร (ทันตแพทย์/คน)	9. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาทันตแพทย์
กร (พยาบาล/คน)	10. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากร
้านดิจิทัลได้รับความรู้และประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล	11. ส่งเสริมการสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
ชากรไทยอายุ 15-59 ปี	12. ส่งเสริมให้ประชากรศึกษาในและนอกระบ 13. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเรีย

ผลิตที่จบภายใน 1 ปี (%)
ร (ปี 58 (%))

3 (คะแนน)

14. ส่งเสริมและแนะนำความต้องการแรงงาน
15. ส่งเสริมให้มีตลาดนัดพบแรงงาน เพื่อลดอ
16. ส่งเสริมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้นั

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	1. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	1. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด 2. ปริมาณขยะในจังหวัด (ตัน) 3. การจัดการน้ำเสีย (จำนวนระบบ) 4. พื้นที่บริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น (ไร่) 5. ความยาวสะสมของเขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง (เมตร) 6.	1. ปลุกจิตสำนึกและให้ความรู้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและทรัพยากรป่าไม้ 2. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้ 3. การรณรงค์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ 4. การจัดหาและเพิ่มความสามารถในการกำจัดขยะ 5. ส่งเสริมให้ อปท. มีระบบจัดการน้ำเสีย 6. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน 7. เพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายของตลิ่งตามแม่น้ำลำคลองสายหลักของจังหวัด 8. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมือง

		ร้อยละสัดส่วนของพื้นที่ระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชน (%)	
	2. เพื่อใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	7. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร (ลิตร/คน) 8. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (ล้านกิโลวัตต์/คน/ปี) 9. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท) 10. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	9. รณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้ยาฆ่าหนะสวนตัว โดยเปลี่ยนมาใช้รถสาธารณะแทน 10. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า 11. รณรงค์ให้ประชาชนประหยัดพลังงานไฟฟ้า 12. รณรงค์ให้ผู้ประกอบการลดชั่วโมงการผลิตลงในบางช่วงเวลา

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
ปกป้องสถาบันหลัก	1. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของส

เครือข่ายป้องกัน มั่นคงทุกมิติ	2. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ตำบล) 3. จำนวนตำบลที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมเครือข่ายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ตำบล) (ต่อ)
และ ความสมานฉันท์	4.สร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง (ตำบล) 5. สร้างการมีส่วนร่วม (ตำบล)

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	
ประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	1. ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%) 2. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (%) 3. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า (%) 4. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%) 5. จำนวนครั้งที่ให้บริการภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และเอกชน เชิงรุก (ครั้ง) 6. ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายงบประมาณ (%) 7. ร้อยละของภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (%)	1. เพื่

		2. เพิ่ม
คุณภาพการพัฒนางองค์กร	8. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิภาพการพัฒนางองค์กร (%)	3. ก 4. ก 5. ก 6. ก
รวม 5 เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	รวม 46 ตัวชี้วัด	

สรุป
วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด
และกลยุทธ์

วิสัยทัศน์:
โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่ระดักรวมใหม่ เกษตร อุดสาหกรรม ปลอดภัย

เป้าประสงค์รวม	1 เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของ	2 เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	3 เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและ	4 เพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงใน การป้องกัน และแก้ไขปัญ	5 เพื่อให้หน่วย งานภาครัฐมี สมรรถนะสูง อย่างมีประสิทธิภาพ
----------------	------------------------------------	--------------------------------------	--	---	---

	จังหวัด นครราชสีมา		ะลดมลพิษด้าน สิ่งแวดล้อม	หากภัยคุกคาม และปกป้องส ถาบันหลักขอ งชาติ	ธิภาพและปร ะสิทธิผล
ประเด็นยุทธ ศาสตร์	1 การพัฒนา และเพิ่มศัก ยภาพการแ แข่งขันเศรษ ฐกิจ	2 ยกระดับสังค มให้เป็นเมือ งน่าอยู่	3 บริหารจัดการ ทรัพยากรธรร มชาติและสิ่งแ วดล้อมให้มีคว ามสมบูรณ์อย่า งยั่งยืน	4 การเสริมสร้า การมั่นคงทุ กมิติ เพื่อปกป้องส ถาบันหลักขอ งชาติและความ ปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพ ย์สินของประ ชาชน	5 การพัฒนาระ บบการบริหา รบริหารจัดการ ภาครัฐ
เป้าประสงค์เชิงยุทธศ าสตร์	3 เป้าประสงค์	4 เป้าประสงค์	3 เป้าประสงค์	3 เป้าประสงค์	2 เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด	8 ตัวชี้วัด	15 ตัวชี้วัด	10 ตัวชี้วัด	5 ตัวชี้วัด	8 ตัวชี้วัด
กลยุทธ์	14 กลยุทธ์	16 กลยุทธ์	12 กลยุทธ์	13 กลยุทธ์	6 กลยุทธ์

1.4 ยุทธศาสตร์...

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

กา ร จั ด ท า แ พ น พั ฒ น า ท้องถิ่น ห้า ปี (2 5 6 1 - 2565)ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนา

ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องสถาบัน พัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่ง ง แ ว ด ล้ อ ม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ

1.1 ป ร ะ ส า น แ ล ะ บ ริ ห า ร จั ด ก า ร น้ า ตามพระราชดำริสขของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี 2538 เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

1.2 พั ฒ น า ข ด ล อ ก กุ ค ล อ ง แ ล ะ จั ด ส ร ้าง แ ห ล ่ง น้ า สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

1.3 พัฒนารวมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

2.1 ส่ ง เ ส ริ ม แ ล ะ พั ฒ น า ร ะ บ บ ก า ร ศี ก ษ า ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

2.2 พั ฒ น า แ ล ะ เ ต รีย ม บุ ค ล า กร ด ้าน ก า ร ศี ก ษ า ค รุ นั ก เรื ย น ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

2

สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป

2.4 ส่ ง เ ส ริ ม ให้ ป ร ะ ช า ช น ได้ เ ต รีย ม ค วาม พ ร ้อม และตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน

2.5 ส่ ง เ ส ริ ม ก า ร ศี ก ษ า ใน ร ะ บ บ น อ ก ร ะ บ บ แ ล ะ ก า ร ศี ก ษ า ตา ม อ ั ธ ย า ตั ย

3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเกษตรกร

3.1 พั ฒ น า ป รั บ รุ ง พื ้น ธุ์ พื ษ แ ล ะ เม ลี ด พื ้น ธุ์ พื ษ ที่ ดี มี คุ ณ ภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

3.2 ล ด ตั น ทุ น ก า ร ผลิ ต แ ล ะ เ พิ่ ม มุ ล ค ่า ผล ผลิตทางการเกษตร ป รั บ รุ ง ผลิ ต ผล ให้ มี คุ ณ ภาพ

มีมาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

3

3

ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร

3.4 ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด

3.5 สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง

3.6 ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

4 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

4.1 ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน

คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง

4.2 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

4.3 ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

4

4

ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

4.5 ป้อนกันและกันไขปัญหาการเสพ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

4.6 ดำเนินการโครงการเพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

4.7 ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดนครราชสีมา

5 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

5.1 พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)

5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

5.3 ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้อาหารอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

6 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

6

1

ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

6.2 ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

6.3 ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

6

4

ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขปโรค และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขปโรคอย่างคุ้มค่า

6.5 ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อ แก้ไข ปัญหาจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

7 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

7.1 พัฒนาฟื้นฟู และส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ของชุมชน ท้องถิ่น โคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

7.2 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น

7

3

สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

7.4 ส่งเสริม และสนับสนุน กิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

8 ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติการกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร

8.3 สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพื่อ ยกระดับ ประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน
และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

8.4 บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

8

5

เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของ
ประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

8.6 เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

9 ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

9.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติและ
ภัยพิบัติต่างๆ

9.2 ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน
มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย
และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

9

3

ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ
โดยสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

9

4

สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย
พลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

10 ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

10.1 พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ
ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

1

0

2

รณรงค์สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อม
ของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

10.3 จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

2.1 วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายตำบลบัวลาย ได้กำหนดวิสัยทัศน์
(Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต
ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า
ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน
ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์
คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจดีทั่วหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

2.2 ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย 6 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1.1

แนวทางการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพบุคลากรของท้องถิ่นให้คุณภาพและประสิทธิภาพ

1.2

แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและสถานที่ขององค์กรให้มีประสิทธิภาพความเหมาะสมในทุก ๆ ด้าน

1.3 แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย สื่อประชาสัมพันธ์ การรับรู้

และการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มีชีวิตที่ดี

และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แนวทางการพัฒนา

2.1 แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ

/และอุบัติเหตุจราจรทางบก

2.2 แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุข

การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ และฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน

2.3 แนวทางการพัฒนาการจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย การคัดแยกขยะ

2.4 แนวทางการพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุลอย่างยั่งยืน

3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา

และนันทนาการ

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบการศึกษา

3.2 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

3.3 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอนุรักษ์วัฒนธรรมงานประเพณีต่าง ๆ

4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร การมีงานทำ และผลิตภัณฑ์ใหม่

4.1 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์

ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.2 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ การแปรรูปกลุ่มอาชีพต่างๆ

4.3 แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร

5. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวก และรวดเร็วขึ้น

โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรมดังนี้

5.1 แนวทางการพัฒนาและบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม ถนน ทางเท้า สะพาน

5.2 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ซ่อมแซมปรับปรุงบำรุงรักษาทางเท้า

ท่อระบายน้ำ ทางระบายน้ำ ระบบประปา

5.3 แนวทางการพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำ ทำนบ ฝายกั้นน้ำ

6. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม

6.1 แนวทางพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

6.2 แนวทางเสริมสร้างให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน

มีความเข้มแข็ง

6.3 แนวทางพัฒนาด้านการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV

2.3 เป้าประสงค์

1 การได้รับการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

2 ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

3 ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

4 มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่าอยู่อย่างสงบสุข

5 การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

6 การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน

รวมทั้งการสร้างสังคม

ความน่าอยู่

2.4 ตัวชี้วัด

1

การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 5

2.

การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ

2

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ 80

3 ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ 90

และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่

4 ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายร้อยละ 80 มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา - วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

5 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ 10

6 ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

7 ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายร้อยละ 60

น่ายุอย่างสงบสุข

8

การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง ร้อยละ 60

2.5 ค่าเป้าหมาย

1 การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ด้านการได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

2 ประชาชนมีความรู้และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม

3 ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

4 มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษทำให้ชุมชนน่ายุอย่างสงบสุข

2.6 กลยุทธ์

1 พัฒนาชลลอก คูคลอง และจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

3 พัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด

4 ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

5 ป้อนกัน และแก้ไขปัญหาคารเซพ
การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

6 ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา
อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่
พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม)
ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

7

ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับควา
มจำเป็น และความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง
ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

8 พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โดยราช
โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

9 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน
นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

10 เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

11 ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ
ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน และสถานที่สำคัญ
สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่าย
พลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

12 พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ
ลุ่มน้ำลำคลอง และป่าไม้ ให้มีความอุดมสมบูรณ์
สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน
จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1 การพัฒนาชุมชนให้ก้าวสู่มีความเข้มแข็ง
โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของ
ชุมชนและเศรษฐกิจ

2 การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

3

ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

4 การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

5

การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.8 แผนงาน

- 1 แผนงานบริหารงานทั่วไป
2. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- 2 แผนงานเคหะและชุมชน
- 3 แผนงานสาธารณสุข
- 4 แผนงานสังคมสงเคราะห์
- 5 แผนงานงบกลาง
- 6 แผนงานการศึกษา
- 7 แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- 8 แผนงานการเกษตร
- 9 แผนงานงบกลาง

2.11 การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายที่เคารพ

และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ

ตามประกาศคณะกรรมกรรมการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล บัวลาย ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ได้ประกาศให้กระผม นายสมบุรณ์ พันธุ์ทอง ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย นั้น

กระผมได้แถลงนโยบายการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และได้มุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยส่วนรวม บริหารด้วยความโปร่งใสเป็นธรรม ตรวจสอบได้ ภายใต้กระบวนการการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขและตรงตามความต้องการของพี่น้องประชาชนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน โดยพยายามที่จะพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ไปสู่ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจดีทั่วหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 58/5 วรรค 5 ให้ นายก องค์ ก าร บ ริ ห าร ส ่วน ต ำ บ ล

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

จัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

กระผมขอแถลงผลการดำเนินงานให้ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบวลายได้รับทราบตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย
ที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
3. นโยบายด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
4. นโยบายด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ
5. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. นโยบายด้านการพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

โดยสรุปสาระสำคัญของนโยบาย ดังนี้

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อรองรับการขยายตัวของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

2.

ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในวิถีชีวิตและการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีคุณค่า

3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิต มีอาชีพ มีรายได้ มีความมั่นคงทางสังคม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บและยาเสพติด ตลอดจนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง

4. ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง คนมีศักยภาพในการร่วมคิดร่วมทำ และสามารถบริหารจัดการปัญหาภายในชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมือง ผู้นำท้องถิ่นมีจิตสำนึก ตระหนักถึงภาระหน้าที่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีคุณภาพและคุณธรรมพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อชุมชนและประเทศชาติ

6. องค์กรท้องถิ่นมีการบริหารงานอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้อย่างรวดเร็วและตรงตามความต้องการของประชาชน

นโยบายการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบวลาย จะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้ก็ต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย ผู้นำชุมชน ข้าราชการและพนักงานจ้างในองค์กร

การกำหนดนโยบายที่กล่าวมา ได้วางอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา และสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบนโยบายที่กำหนดไว้เป็นตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวตำบลบัวลาย ทุกคน

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควรยึดหลักการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ ดังนี้

1. **หลักนิติธรรม** : อบต.ควรบริหารและดำเนินงานภายใต้ระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ และออกข้อบัญญัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชน เช่น

1.1 มีการจัดทำแผนพัฒนา อบต. ตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ

1.2

มีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ

1.3 มีการจัดซื้อจัดจ้างตามวิธีการและขั้นตอนที่ถูกต้องตามระเบียบ

1.4

มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในการจัดทำข้อบัญญัติของ อบต. เพื่อให้ประชาชนยอมรับในข้อบัญญัตินั้น

2. **หลักคุณธรรม** :

อบต.ควรบริหารและดำเนินงานด้วยความเป็นธรรมเสนอภาคและเท่าเทียมกัน

2.1 มีการจัดสรรโครงการและงบประมาณลงหมู่บ้าน

ด้วยความเป็นธรรมตามเหตุผล

และความจำเป็นโดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง

2.2 มีการบริหารงานด้วยคุณธรรม ยึดความสงบสุข

และสันติสุขเป็นสำคัญ ไม่ใช้อำนาจหรืออิทธิพลบังคับข่มขู่

2.3 มีการบริหารบุคคล

พิจารณาความดีความชอบของพนักงานส่วนตำบล โดยยึดหลักคุณธรรม

3. **หลักความโปร่งใส** : อบต.

ต้องบริหารและดำเนินงานโดยเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบ เช่น แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประกาศการจัดซื้อจัดจ้าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)

(ประกาศสอบราคา และประกาศประกวดราคา) บัญชีรายรับ - รายจ่าย ของ
อบต.เป็นต้น การเปิดเผยข้อมูลโดยวิธีการต่อไปนี้

3.1 การปิดประกาศ

3.2 การประชุมชี้แจง

3.3 การแจกเอกสาร

3.4 การประกวดข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการ
ตามหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน

4. หลักการมีส่วนร่วม : อบต.ควรบริหารและดำเนินการ
โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น

4.1 เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมเสนอปัญหาและความต้องการ
(หรือโครงการ) เพื่อ
จัดทำแผนพัฒนา อบต.

4.2 การจัดตั้งตัวแทนชุมชนร่วมเป็นกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้าง

4.3 จัดตั้งอาสาสมัครชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

5. ห ล ก ค ว า ม ค ุ ม ค ่า : อ บ ต .
ควรรบริหารและดำเนินงานด้วยความประหยัด
และคำนึงถึงความคุ้มค่าของเงินหรือทรัพยากรที่ใช้ได้ เช่น

5.1 มีการตั้งงบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างในราคาที่เหมาะสม
ไม่สูงเกินความเป็นจริง

5.2 มีการให้บริการด้วยความรวดเร็ว

5.3

จัดเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกทั่วไปแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการจาก อบต.

5.4

มีการจัดเจ้าหน้าที่เพื่อให้คำปรึกษาแก่ประชาชนที่มาขอรับบริการสาธารณะ
จาก องค์การบริหารส่วนตำบล

6. หลักการรับผิดชอบต่อ : อบต. ควรบริหารและดำเนินงาน
โดยยึดเอาผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนเป็นสำคัญ เช่น

6.1

มีการจัดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง แล้วเอาข้อมูล
ได้จากการรับฟังมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ
ส่วนรวม

6.2 มีการจัดทำเอกสารหรือจัดเวทีประชาคม

6.3 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง
ๆ

6.4 มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่มีการให้บริการของ
อบต. เช่น มีการรับฟัง

ความคิดเห็น หรือข้อติ - ชม มีผู้รับความคิดเห็น จากประชาชน มีแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชน

“ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด” เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
4. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย

1. วิสัยทัศน์ ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย (Vision)

“พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจก้าวหน้า ประชาชนอยู่สุขใจ”

2. พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่น (Mission)

1.

ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้นำและชุมชนและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาตลอดจนวัฒนธรรมอันดี

งามของท้องถิ่น

2. ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพประชาชน มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง

ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่สะอาดบ้านเรือนน่าอยู่อาศัย

3.

สนับสนุนให้ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมอาชีพ
เพื่อให้ประชาชนพอยู่พอกิน สร้างขบวนการเรียนรู้ ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมทำ
เพื่อพัฒนาไปสู่ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืนตามแนวพระราชดำรัส

3. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1.

เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และมีปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

2.

เพื่อพัฒนาคนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติให้มีคุณภาพและมีสุขภาพ
พ ถ้วนหน้า สามารถพึ่งตนเอง

ทางด้านสาธารณสุขตามวิธีการสาธารณสุขมูลฐานได้

3. เพื่อเพิ่มผลผลิตรายได้ และการมีงานทำ

ลดปัญหาการอพยพไปทำงานต่างจังหวัด

4. เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

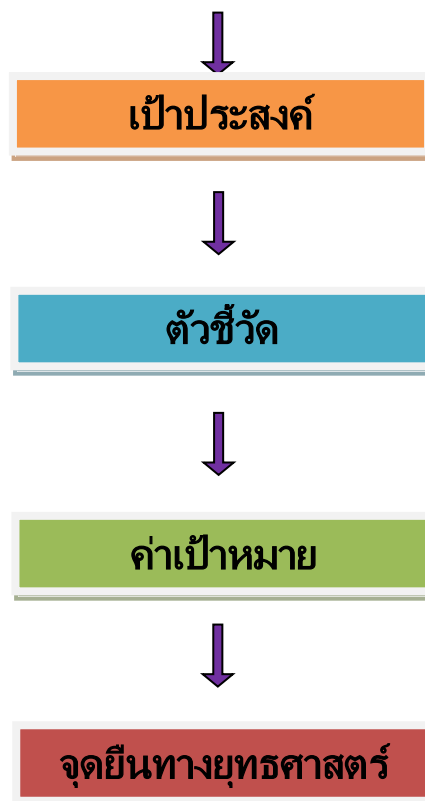
ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดีให้คงอยู่ต่อไป

5. เพื่อรองรับการให้บริการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.12 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ ในภาพรวม ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) / Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1 จุดแข็ง (S : Strength)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของตำบลบัวลาย ตามหลัก SWOT ANALYSIS

1. ผลการวิเคราะห์จุดแข็งของตำบลบัวลาย (STRENGTH = S)

ศักยภาพในปัจจุบัน	ศักยภาพและแนวโน้มในอนาคต
1. การปรับปรุงระบบราชการ แนวนโยบายรัฐบาลและการปรับปรุงระบบกฎหมายการบริหารจัดการ แบบบ้านเมืองที่ดีทำให้ความคล่องตัวประชาชนมีส่วนร่วมคิด วางแผน	1. ทำให้อบต.ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดำเนินการและตรวจสอบ	ประสิทธิภาพประชาชนมีส่วนร่วมทุกระดับ
2. มีทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นที่ความรับผิดชอบที่เป็นประโยชน์และมีผลต่อการพัฒนา	2.ทำให้ชุมชนและอบต.ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีทำให้ชุมชนและอบต.พัฒนาในด้านต่างๆเพิ่มขึ้น
3. มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่ค่อนข้างทันสมัยสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน	3. ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีศักยภาพและทันต่อเหตุการณ์
4. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและมีการพัฒนาตัวเองและผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ	4. ทำให้การปฏิบัติงานของอบต.มีการพัฒนาขึ้นและการปฏิบัติงานมีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของอบต.
5. มีโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง	5. ทำให้การศึกษาของเยาวชนไปอย่างทั่วถึงและโรงเรียนขยายโอกาสจะช่วยนักเรียนได้เรียนสูงขึ้น
6. มีสถานอนามัย 1 แห่ง	6. ให้ความรู้กับประชาชน ดูแลสุขภาพสามารถหยุดยั้งโรคภัยไข้เจ็บต่างๆได้เป็นอย่างดี
7. มีวัดหรือศาสนสถานรวม 4 แห่ง	7. สามารถนำมาใช้เพื่อส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ศีลปวัณธรรมได้เป็นอย่างดี
8. มีผู้นำที่มีความรัก สามัคคี ร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น	8. ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
9. มีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน	9. ทำให้ประชาชนได้รับการเอาใจใส่เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพประชากรให้ปรับตัวและพึ่งพาตนเองได้ไม่ตกยุคหรือล้าหลัง

10. มีโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง(ขยายโอกาส)	10. ทำให้การศึกษาของเยาวชนไปอย่างทั่วถึง และโรงเรียนขยายโอกาสจะช่วยนักเรียนได้เรียนสูงขึ้น
11. มีศูนย์เด็กเล็กจำนวน 1 ศูนย์(ที่ อบต.บัวลาย)	11. พัฒนาการเจริญเติบโตของเด็ก,การเรียนรู้ด้านสติปัญญาและพัฒนาสมองก่อนเข้าสู่โรงเรียนปฐมวัย

2.ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน ของตำบลบัวลาย (WEAKNESS = W)

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
1. มีการกระจายถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น ทำให้มีภารกิจเพิ่มมากขึ้นงานล้นมือดำเนินการไม่ทันตามกำหนดเวลา	1. คาดว่าจะดีขึ้นและหมดไปเมื่อมีเจ้าหน้าที่ถ่ายโอนมาแบ่งเบาภารกิจที่ถ่ายโอนมา และเพิ่มเติมโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้
2. เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงานยังไม่พอเพียงกับภารกิจที่มากขึ้น	2. จะมีการจ้างลูกจ้างและรับสมัครอาสาสมัคร อบต. เข้ามาช่วยงานประสานงาน และดำเนินการในส่วนที่ยังขาดอยู่
3. มีงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของท้องถิ่นที่มีอย่างไม่จำกัด	3. คาดว่าจะดีขึ้นเมื่อมีการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มมากขึ้น
4. มีบุคลากรในการบริหารอย่างจำกัดคือมีเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการเมื่อมีเหตุให้ไม่สา	4. คาดว่าจะมีบุคลากรในการบริหารงานที่สามารถปฏิบัติงานแทนกันได้

มารมมาปฏิบัติราชการได้ไม่สามารถแทน กันได้	
5. สมาชิกสภา อบต. และพนักงานส่วนตำบล จำเป็นต้องมีการศึกษาอบรมดูงานเพื่อเพิ่ม ประสบการณ์และวิสัยทัศน์ ให้ก้าวทันโลกยุคใหม่	5. จำเป็นต้องมีการอบรมทัศนศึกษาดูงานอ อย่างต่อเนื่อง
6. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีไม่เหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด	6. จัดอบรมให้ประชาชนเกิดความเข้าใจใน การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติอย่างถูกต้ องและเกิดประโยชน์สูงสุด
7. ยังขาดอุปกรณ์สำนักงานและเครื่องมือช่าง	7. จำเป็นต้องมีอุปกรณ์สำนักงานและเครื่อง มือช่างเพิ่ม

3. ผลการวิเคราะห์โอกาส (OPPORTUNITY)

ศักยภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
1. ด้านเศรษฐกิจ 1.1 ดอกเบี้ย ธนาคารถูก เหมาะสมกับการลงทุน	1.1 ธนาคารมีเงินฝากสะสมอยู่ในธนาคารม

	ากทำให้สภาพคล่องล้มระบบ เหมาะสำหรับกู้หรือถอนมาลงทุน
1.2 ราคาผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าวเปลือก พืชไร่ อยู่ในระดับน่าพอใจ	1.2 ราคาผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในอัตราไม่ร้อนแรง แต่ยังคงทำให้ทราบต้นทุนและวางแผน การผลิตได้ชัดเจน
- โครงการจัดระเบียบสังคม	- เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วน รับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ชุมชน และประเทศ - สร้างผู้นำชุมชน ก่อเกิดวิสัยทัศน์ รักท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมสา ธารณะต่างๆ - เพื่อป้องกันเด็กเยาวชนไม่ให้มั่วสุม
1.3 ต้องเพิ่มสมรรถนะให้ประเทศพร้อมสำหรับ การแข่งขัน - ประเทศไทยเป็นครัวอาหารของโลก (ครัวไทยสู่โลก) - ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	- อาหารไทย/วัฒนธรรมแห่งการบริโภค ผลผลิตจากประเทศไทยจะนำเงินตราเข้า ประเทศมากมาย - เผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมให้ทั่วโลกรู้จักและเดินทาง มาเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น
1.4 การพัฒนาที่ยั่งยืน - เศรษฐกิจยั่งยืน	- ท้องถิ่นได้รับทราบนโยบายที่ชัดเจน และมีโอกาสใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ พัฒนาให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลได้
ศักยภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
- สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	- การพัฒนาต้องเป็นไปในรูปแบบการอ นุรักษ์ลดมลภาวะและระมัดระวังผลกระทบ ที่จะเกิดกับประชาชน
2. ด้านสังคม - การตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน ทำให้สะดวกในการประชุม/ติดต่อ/ประสาน	- การตั้งบ้านเรือนจะไม่ถูกตามหลักการจ

/การเรียกระดมสรรพกำลัง	ดม้งเมืองรวม
- มีโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง มัธยมศึกษา 1 แห่ง วัด/สำนักสงฆ์รวม 7 แห่ง อนามัย 1 แห่ง สามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรได้เป็นอย่างดี หากมีการบูรณาการร่วมกันของทุกฝ่าย	- เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ การก่อตั้งสำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ คาดว่าระบบการบริหารจัดการ/การวางแผน การพัฒนาาร่วมกันจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ความสามัคคีของผู้นำท้องถิ่นจะทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ อบต.	- มีความร่วมมือกันดี และแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ/การประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่างๆของภาคราชการสร้างความเข้าใจอันดีให้ประชาชน	- จะทำให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น กล้าคิดกล้าแสดงออกยิ่งขึ้น
- การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมของตนเอง	- ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น
3. ด้านการเมืองการปกครอง - การเมืองระดับชาติ/ระดับจังหวัด/และท้องถิ่น มีความมั่นคง และไปในทิศทางเดียวกัน	- การเมืองมีความมั่นคง การบริหารใช้นโยบายเป็นจุดขาย ทำให้ประชาชนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเมือง
- นักการเมืองในท้องถิ่นมีความเข้าใจในระบบ อุปราชิปไตยมากยิ่งขึ้น ลดกระแสกดดันปลูกปั่นประชาชนให้แตก แยกแบ่งพัก แบ่งฝ่าย	- การเมืองในท้องถิ่นพัฒนาไปประชาชน มีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ไม่สับสนในอุดมการณ์ประชาธิปไตย ต่อไปการซื้อสิทธิขายเสียงจะลดลง
4. ด้านเทคโนโลยี 4.1 ด้วยศักยภาพ สถานะทางการเงิน และวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร อบต.	- จะทำให้ประชาชนได้รับการพัฒนาเพิ่ม

จะมีการนำเทคโนโลยีต่างๆเข้ามาเผยแพร่และใช้ในงานของ อบต. เช่น - ศูนย์คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตตำบล - ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร - ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (การศึกษานอกโรงเรียน) - แปลงปลูกพืชสาธิต / แปลงเรียนรู้ตัวอย่าง ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตำบลบัวลาย	ความรู้วิสัยทัศน์ เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ - เป็นการพัฒนาคุณภาพประชากรในทุกๆด้าน
4.2 โรงเรียนประถมศึกษาในตำบลบัวลายมี 4 แห่ง จะมีโอกาสนำเด็กนักเรียนออกศึกษาข้อเท็จจริง/ความรู้เทคโนโลยีนอกสถานที่เป็นการเพิ่มวิสัยทัศน์และโอกาสการเรียนรู้ให้กับเด็กนักเรียนมากยิ่งขึ้นฯลฯ	- จะทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจข้อมูลข้อเท็จจริง รู้จักสังคม หมู่บ้าน ตำบลของตนเอง เข้าใจการเปลี่ยนแปลงชาติและของโลก สามารถวางแผนอนาคตของตนเอง/ปรับตัวได้

4. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค หรือข้อจำกัดของตำบลบัวลาย (THREAT = T)

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
1. ด้านเศรษฐกิจ 1.1 ปริมาณผลผลิตที่ลดลง	1.1 ต้องให้ความรู้แก่เกษตรกรให้มีการบำรุงดิน ปรับปรุงดิน อย่างมาก ถึงจะแก้ไขได้และแนวโน้มผลผลิตจะลดลง ดินจะเสื่อมลงไปเรื่อยๆ ผลผลิตจะลดลงและรายได้จะลดลงเรื่อยๆ
1.2 ตลาดรับซื้อข้าวเปลือก ตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือก หรือมาตรการนโยบายของรัฐบาลไม่มีในพื้นที่	1.2 ยังไม่มีมาตรการแก้ไข
1.3	1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลบัวลาย

เกษตรกรไม่มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากนัก เพราะสภาพดิน/ภูมิอากาศ แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร / ความรู้ของเกษตรกรยังไม่เพียงพอ	จำเป็นต้องสร้างศูนย์พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน เพื่อให้ความรู้ทักษะและเพิ่มทางเลือกอาชีพให้เกษตรกร
1.4 ระดับการศึกษาของประชากรในภาคเกษตรกรรม โดยเฉลี่ยต่ำ มีผู้ไม่รู้หนังสือ และระดับอ่านออกเขียนได้ และจบต่ำกว่าภาคบังคับ กว่า90% (เฉพาะอาชีพเกษตรกรรม) ไม่รวมอาชีพอื่นๆ ส่งผลให้การประกอบอาชีพขาดการวางแผน การบริหารจัดการ ขาดการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	1.4 ต้องให้ความรู้ และเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มความรู้ความชำนาญ ฝึกการวางแผน การบริหารจัดการ ฯลฯ
1.5 ขาดยานพาหนะในการขนส่งสินค้า ฯลฯ ออกสู่ตลาดกลางกรุงเทพฯ ตลาดกลางต่างจังหวัด คงมีแต่รถบรรทุกขนาดเล็ก หรือรถอีแต่นซึ่งไม่มีศักยภาพพอเพียงทำให้เสียเปรียบ	1.5 อบต. จำเป็นต้องเข้ามาส่งเสริมช่วยเหลือโดยเฉพาะสินค้าที่ตลาดมีความต้องการสูง โดยการจัดหารถบรรทุก หรือตั้งกลุ่มผู้ผลิตเพื่อหาผู้มีรถมารับจ้างบรรทุกของไปขาย ฯลฯ
1.6 การจ้างแรงงานในท้องถิ่น มีไม่ต่อเนื่องคงเป็นการจ้างตามฤดูกาลทำให้งานในฤดูแล้ง	1.6 ยังคงมีลักษณะเช่นนี้ ไปอีกนาน หากไม่มีกิจกรรมการผลิตที่หลากหลายเพิ่มขึ้น
1.7 ค่าครองชีพ/ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและอื่นๆ มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี แต่ราคาพืชผลและรายได้ เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของค่าของครองชีพ	1.7 คนยากจนมีมากขึ้น จำต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ตามนโยบายประกาศสงครามกับความยากจนของรัฐบาล
1.8 ที่ดินที่ใช้ประกอบอาชีพ มีแนวโน้มจะนำไปให้เขาทำไร่มากขึ้น โอกาสขาย หรือหลุดมือไปจากเกษตรมีสูง	1.8 คงมีการให้เช่าและขายฝากมากขึ้น อบต.จำเป็นต้องเร่งฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรอย่างเร่งด่วน เพื่อเป็นที่พึ่งของเกษตรกรได้ จะได้หยุดยั้งการให้คนอื่นเช่าที่ดินและ

	ขายที่ดิน
--	-----------

สภาพปัจจุบัน	แนวโน้มในอนาคต
2. ด้านสังคม 2.1 คนรุ่นใหม่อยู่ในวัยแรงงานอายุ 18-45 ปี ไม่นิยมประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามอย่างพ่อแม่ นิยมอพยพไปขายแรงงานตามจังหวัดที่เจริญ และแหล่งอุตสาหกรรม หากแต่งงานและมีบุตรหลานก็จะนำมาให้พ่อแม่เลี้ยง ทำให้ตามหมู่บ้านมีเด็กและคนแก่อยู่มาก การพัฒนา การรับรู้ข่าวสาร ฯลฯ ทำได้ด้วยความลำบาก เพราะผู้รับอยู่ในสภาพไม่พร้อม	- จะรุนแรงมากขึ้นหากภาคเกษตรกรรมไม่เป็นสิ่งของประชาชนได้ - คนรุ่นใหม่วัยแรงงานจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง - จะรุนแรงมากขึ้นหากภาคเกษตรกรรมไม่เป็นสิ่งของประชาชนได้ - คนรุ่นใหม่วัยแรงงานจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยลง
2.3 ปัญหายาเสพติด/วัยรุ่น กลุ่มเสี่ยงพฤติกรรมก่อการทะเลาะวิวาท	- ผู้ปกครองและผู้นำท้องถิ่นกำลังแก้ไขอยู่และมีแนวโน้มในทางที่ดีและจะลดลงเรื่อยๆต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
2.4 ลัทธิทุนนิยม/วัฒนธรรมต่างประเทศที่ผ่านเข้ามาทางสื่อทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ ละเอียด หลงลืมความเป็นไทย เอกลักษณ์ไทย เช่น เด็กรุ่นใหม่มีความอ่อนน้อมถ่อมตัวลดลง การแต่งกายของผู้ชายผู้หญิงดูไม่สุภาพเรียบร้อย	- หากไม่ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย เยาวชนก็จะหลงลืมและเอกลักษณ์ของชาติที่ดีงามจะค่อยๆหายไปชื่อเรียกของเด็กไทยจะเน้นภาษาต่างประเทศมากขึ้น ฯลฯ
3. ด้านเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม 3.1 มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้กับการผลิต และชีวิตประจำวันน้อย	- จะต้องมีการส่งเสริมและให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการผลิตและใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น

เนื่องจากมีความยุ่งยาก ซับซ้อน บางอย่างมีราคาแพง เช่น คอมพิวเตอร์ ฯลฯ	
3.2 ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นลูกโซ่อาหารของพืช/ของสัตว์/และ ของคน ลดลง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ทำการเกษตรไม่ถูกวิธี การใช้สารเคมี ทางการเกษตรจนถึงขั้นวิกฤตแล้ว	- ทรัพยากรอาหารของมนุษย์ที่หาได้ตาม ธรรมชาติจะหมดไป จำเป็นต้องมีการเพาะเลี้ยง เพื่อให้เพียงพอกับการบริโภค
3.3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรดีขึ้นและมีไม่ เพียงพอจะมีใช้ก็เฉพาะในช่วงฤดูฝน	- ต้องพัฒนา คูคลอง และเพิ่มแหล่งน้ำ ด้วยการขุดสระเพิ่มและขุดคลองให้เชื่อ มโยงคลองต่างๆ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบัวลายนั้น
ได้ทำการ ประเมิน สถาน การณ์ สภาพ แวด ล้อม ภาย นอก ที่ เกี่ยว ข้อง
ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง
1. ด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพ	การรับการส่งหนังสือล่าช้า
2. ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มีชีวิ ตที่ดี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	1 มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติด 2 ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เช่น เบาหวาน ความดัน
ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง
	3 ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น 4 ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย

	5 ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง
	6 มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยาย นเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดแ จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน
	1 การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้น และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
	2 เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก
3. ด้านการพัฒนาระบบการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ	1 ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ3มิปัญหาท้องถิ่นถูกลืมเลือนไป
	2 ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชี
	3 เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุห และท้องก่อนวัยอันสมควร
	4 ประชาชนกรอายุตั้งแต่ 35 ขึ้นไป ไม่ได จำนวน 291 คน
	5 ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวน 300 คน ดิม
4.. ด้านการพัฒนาการเกษตรการมีงานทำและผลิต ภัณฑ์ผ้าไหม	1 ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนิน

	2 ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและ
	3 ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า
	4 ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทาง จากแหล่งรับซื้อ
	5 ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้าง
	6 คราวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่าเกณฑ์
	7 ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบัวลายไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและก
5.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำ 2) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน
5. ด้านมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม	1. เรื่องสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	
1	ด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงาน
		บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็ง
2	ด้านการพัฒนาเสริมสร้างสังคมให้มีชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและ
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์
3	ด้านการพัฒนาระบบการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมกีฬาและนันทนาการ	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา
4	ด้านการพัฒนาการเกษตร การมีงานทำและผลิตภัณฑ์ผ้าไหม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร
5	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและ
6	ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการสังคม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์
รวม	6 ยุทธศาสตร์	3 ด้าน	8